

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא-לאור על-ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע

7:17	7:09	7:16	7:00	כניסת השבת
8:19	8:22	8:21	8:18	החג
8:20	8:23	8:21	8:19	צאת החג

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

הלכות ומנהגי חג השבועות:

חג השבועות, ו' בסיון, חל השנה ביום ראשון, בהמשך ישיר לשבת פרשת במדבר. לקביעות זו יש הלכות מיוחדות, לדגמא: אסור לעשות כל הכנה שהיא משבת לחג. יש לשלב הבדלה בתפלת ערבית ובקדוש.

א) נסח התפלות והקדוש בחג הוא של 'שלושת הרגלים' (פסח, שבועות וסוכות). ב) בהדלקת הנרות ובקדוש של ליל החג מוסיפים את ברכת 'שהחינו'. ג) בליל שבועות נוהגים להיות ערים כל הלילה, כהכנה למתן-תורה שהיה בבקרו של החג. במשך הלילה אומרים את 'תקון ליל שבועות' - ספר המלקט קטעים של: תורה, נביאים, כתובים, משנה, גמרא וזהר הקדוש.

ד) בבקר החג קוראים בבתי-הכנסת את עשרת הדברות מתוך ספר התורה. כל הנוכחים עומדים על רגליהם ומקשיבים לקריאה. חכמינו אמרו, ששמיעת עשרת הדברות בשבועות נחשבת לנו כאלו אנו עומדים לפני הר-סיני ושומעים אותם מפי ה'.

ה) הרבי מליובאוויטש קרא להביא לבית-הכנסת, בחג השבועות, ילדים ואפלו הקטנים ביותר, לשמע את קריאת עשרת הדברות. כי בזכות 'ערבותם' נתנה התורה לעם-ישראל.

ו) מנהג ישראל לאכל מאכלי חלב בחג השבועות.

(מקורות: ספר התודעה ע' רסח. כי הם חיינו פרק ג. מאמר מרכזי - למועדים ולמים לגאון הרב מרדכי אליהו זצ"ל. פרק כא. חגי ישראל ומועדיהו. יהדות הלכה למעשה ע' 299)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

המעמד הגדול

המונהגון אנשים נראו לכל האפק: מבגרים וצעירים, גברים ונשים, ילדים ואפלו תינוקות בני-יומם. עיני האנשים היו נשואות לראש ההר, אותו פסה ערפל כבד. ברקע שררה דממה - הצפורים סביב לא ציצו, וגם שאר בעלי-החיים שמרו על שתיקה.

"איזה שקט מפחיד", לחש דני כשלתע נשמעה תרועת שופר חזקה.

"נראה לי שהגענו למעמד מתן-תורה", לחשה דיני. "תראה, אלו הם כל עם-ישראל שעומדים מוכנים לקבל את התורה הקדושה".

דני הביט על ההר, והבחין בפרחים המיחדים שעטרו אותו סביב. הוא לא יכול היה להמשיך ולהביט כי הברקים סגרו אותו. הרעש התחזק, ולפתע מצאו את עצמם דני ודיני חזרה ב'מנהרת הזמן'.

"כמה חבל שלא נשארו עד הסוף, הפסדנו את עשרת הדברות", קרא דני בעצב.

"לא הפסדנו", הרגיעה אותו דיני. "בחג השבועות, נזכה גם אנו לקבל את התורה מחדש, ונשמע בבית-הכנסת את קריאת עשרת הדברות".

לאחר מחשבה קלה, הוסיפה דיני: "נראה לי שפדי להיות ממש כמו ב'מתן-תורה', עלינו ללמד מבני-ישראל במדבר, ולהתכוון כראוי למעמד הגדול!".

במנהרת הזמן

יום שכולו שבת

בחג השבועות קבלנו את התורה. לעתיד לבוא, ה' יגלה לנו תורה חדשה, שנאמר (ישעיהו נא,ד): "כי תורה מאתי תצא". מלך המשיח יגלה לבני-ישראל את סודות התורה, וילמד אף את הגויים ללכת בדרכי ה'.

(תנא דבי אליהו זוטא פרק כ)

באדיבות שבועון "תורתך שעשועי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ אור; יעקב ירחי

עונג שבת עם איצי ופיצי

לעמל בתורה

אֲרָכָה הֵיְתָה הַדְרָךְ אֶל הִירִיד, שְׁעֵבְרָה גַם לִיד הָעִיר לִיזְנָסְק. אַחַד הַסּוֹחְרִים, מִתְלַמְדֵי שֶׁל רַבִּי אֶהְרֹן־לֵיב מְפָרִימִישְׁלָאן, הַחֲלִיט לְשַׁבּוֹת בְּשַׁבַּת בְּעִיר לִיזְנָסְק, וְלַחֲסוֹת בְּצִלוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ, הַצַּדִּיק מְלִיזְנָסְק. כְּאִשֶׁר הִגִּיעַ לְבְרֵךְ לְשִׁלּוּם אֶת הַצַּדִּיק, אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ: "הֲרֵי הִנֵּךְ מִחֲסִידֵי רַבִּי אֶהְרֹן מְפָרִימִישְׁלָאן. אָמַר לִי, מִדּוּעַ רַבֵּךְ מִתְגָּאֵה כָּל־כֶּף?". הַסּוֹחֵר נְבוֹךְ וְלֹא יָדַע מָה לְהַשִּׁיב.

בְּמוֹצָאֵי־שַׁבַּת שׁוּב נִכְנַס הֵיהוּדִי אֶל הַצַּדִּיק, כְּדִי לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ. גַּם הַפַּעַם, חָזַר רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ וְאָמַר: "כְּשֶׁתִּחַזֵּר לְבֵיתְךָ, אָמַר לְרַבֵּךְ שְׁלֵא יִהְיֶה בְּעַל גְּאֹהוּ". הַסּוֹחֵר חָזַר לְבֵיתוֹ עֲצוּב וּמְדַכְדֵּךְ, כְּשֶׁמְחַשְׁבֹּת טוֹרְדוֹת אֶת מְנוּחָתוֹ: 'כִּיצַד אוֹכַל לְמַסֵּר לְרַבִּי אֶהְרֹן־לֵיב דְּבָרִים כֵּה קָשִׁים? וְכִיצַד אוֹכַל לְהִתְעַלֵּם מִבְּקִשְׁתּוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ?'

כְּאִשֶׁר שָׁב הַסּוֹחֵר לְבֵיתוֹ, הִתְעַנְּנָן רַבִּי אֶהְרֹן־לֵיב מָה עָבַר עָלָיו בְּדְרָךְ. אוֹ, אַז, נֶאֱלַץ הַסּוֹחֵר לְמַסֵּר לְרַבּוֹ אֶת דְּבָרֵי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְנָסְק, כִּי הוּא נוֹהֵג בְּגֹאֲוָה. כְּשֶׁשָּׁמַע זֹאת הַצַּדִּיק מְפָרִימִישְׁלָאן, נִבְהַל מְאֹד. "מִי יוֹדֵעַ אֵיזָה חֲטָא יֵשׁ בְּיָדִי, וְאֶפְלוֹ אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ עָלָיו?", חָשַׁב לְעַצְמוֹ וּמַה לְנַסֵּעַ לְלִיזְנָסְק. בְּלִיל שַׁבַּת, מִיד לְאַחַר הַתְּפִלָּה בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ שֶׁל רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְנָסְק, שָׁב רַבִּי אֶהְרֹן־לֵיב לְאַכְסֵנְיָה שְׁלוֹ. הוּא הִתְבַּיֵּשׁ לִפְגֵּשׁ בְּרַבִּי אֱלִימֶלֶךְ, וְחָשַׁשׁ כִּי לֹא יִרְצָה לְקַבְּלוֹ. אוֹלָם, הַצַּדִּיק הִרְגִישׁ בְּחוּשָׁיו כִּי רַבִּי אֶהְרֹן־לֵיב נִמְצָא בְּעִיר, וְשָׁלַח לְקַרְא לוֹ לְסַעֲוֹדַת שַׁבַּת. חֲפָשׂוּ הַתְּלַמִּידִים מִבֵּית לְבֵית, עַד שֶׁמְצָאוּ אֶת רַבִּי אֶהְרֹן־לֵיב וּמְסָרוּ לוֹ כִּי הַצַּדִּיק מִמְתִּין לוֹ בְּסַעֲוֹדָתוֹ.

כְּאִשֶׁר הִגִּיעַ רַבִּי אֶהְרֹן־לֵיב, שָׁמַח רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ וְהוֹשִׁיבוֹ בְּרֹאשׁ הַשֵּׁלַחַן. אוֹלָם, בְּאֲמֻצֵּעַ הַסַּעֲוֹדָה, פָּנָה אֵלָיו רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ וְהוֹכִיחוֹ: "כִּיצַד יִתְכַּן שְׂאֵתָה בְּעַל־גְּאֹהוּ גְדוֹל שְׁכָזָה?".

גַּם בְּסַעֲוֹדָה הַבָּאָה, הוֹכִיחַ אוֹתוֹ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ כַּמָּה פְּעָמִים. רַבִּי אֶהְרֹן־לֵיב אָזַר אִמְךָ, וְשָׁאַל: "יֵאמַר נָא לִי הַרְבֵּי, הֵיכֵן חֲטָאתִי בְּגֹאֲוָה?". הַשִּׁיב לוֹ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ: "אֵלֶיְהוּ הַנְּבִיא רוּצָה לְלַמֵּד אֶתְךָ וְאֵתָה אֵינְךָ רוּצָה. הֵישׁ גְּאֹהוּ גְדוֹלָה מְזוּ?".

הַסְּבִיר לוֹ רַבִּי אֶהְרֹן־לֵיב: "בְּרֻצוֹנִי לְעַמַּל בְּתוֹרָה בְּכוּחוֹת עֲצָמִי, כְּמוֹ שְׁכִתוּב: 'גִּיעַ כְּפִידָה כִּי תֹאכַל'". קָבַל רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ אֶת הַדְּבָרִים וְשָׁלַח אוֹתוֹ לְבֵיתוֹ לְשִׁלּוּם.

סוכריה לשבת

עַם־יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁל לְפָרֵי הַתְּפוּחַ – "כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר בֵּן דּוֹדֵי בֵּין הַבָּנִים" (שִׁיר הַשִּׁירִים ב). עַץ הַתְּפוּחַ מוּצֵא אֶת הַפְּרִי חֲמִשִּׁים יוֹם אַחֲרֵי פְּרִיחַת הַצִּיץ, בְּדוּמָה לְעַם־יִשְׂרָאֵל שֶׁקָּבְלוּ אֶת הַתְּוֹרָה חֲמִשִּׁים יוֹם אַחֲרֵי יְצִיאַת מִצְרַיִם.

רבי יוסי בן קסמא

פרקי אבות: פרק שישי

זְמַן: חֵי בְּתַקּוּפָה שְׁאַחֲרֵי חֲרַבְנָן בֵּית שְׁנִי.
מְקוֹם: אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, נְטֻמָּן בְּמַעֲרָה בְּמִירוֹן.
אוֹדוּתָיו: מְגֹדְלֵי הַתְּנָאִים בְּדוֹרוֹ, רַבּוֹ שֶׁל רַבִּי חִנְיָנָא בֶן תְּרַדְיוֹן. הֵיָה מְקַרֵּב לְמַלְכוּת רוּמִי.

סְפוּר: פַּעַם נִקְרָא רַבִּי יוֹסִי לְמִשְׁפָּט, וּבִקְשׁ מְשֻׁלְשָׁה חֲבָרִים שְׂיָבֹאוּ לְסַגֵּר עָלָיו. הַחֲבַר הִרְאִישׁוֹן סָרַב מִיָּד, הַשְּׁנַי הִגִּיעַ לְבֵית־הַמִּשְׁפָּט אֶךְ הִלֵּךְ, וְרַק הַשְּׁלִישִׁי נִכְנַס עִמּוֹ וְדַבֵּר בְּשִׁבְחוֹ עַד שְׂיָצֵא זָכָאי.

כֶּף גַּם לְכָל אָדָם יֵשׁ שְׁלוּשָׁה אוֹהֲבִים: כֶּסֶף, מְשַׁפָּחָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

כְּאִשֶׁר אָדָם נִפְטָר מִן הָעוֹלָם, הַמְמוֹן אֵינוֹ מוֹעִיל לוֹ כְּלָל, וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו מְלִיִּים אוֹתוֹ עַד הַקְּבָר בְּלִבָּד. אוֹלָם – אוֹמַר רַבִּי יוֹסִי – הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שֶׁהָאָדָם עָשָׂה בְּמִשְׁךָ יְמֵי חַיָּו, הֵם הַמְּלִיִּים אוֹתוֹ לְעוֹלָם־הַבָּא וְעוֹמְדִים לְזִכְרוֹתוֹ.

משתעשעים

כל אחד מהאירורים רומז לאחד משמותיו של החג. התדעו מהם השמות?

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי: • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 264: ויקרא.

לעילוי נשמת **עזרא** בן **אברהם וסלחה** ז"ל
ואסתר בת **שלמה ופרידה** ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

לרשימת המוקדים המשתתפים במכצע הכנסו לאתר: www.shavuot10.org.il

באים לבית הכנסת בחג השבועות

לשמוע את עשרת הדברות

ונכנסים להגרלה של עשרות פרסים שווים

ילדים אתם שומעים? בשבועות יש פרסים שווים!

